

20 ÉVES A CHICAGÓI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZET

"Együtt épülve az Isten hajlékává"

Efézus 2:19-22

20 ÉVES JUBILEUM CHICAGÓBAN

Március 16-18-án kontinensünk közeli és távoli részeiből sokan együtt ünnepeltünk a chicagóiakkal. Az Evangéliumi Hírnök ezúttal a megszokottnál is több képpel próbálja visszaadni az alkalom szépségét olvasóinknak. Ha valaki színes képeket szeretne látni, keresse fel az interneten a chicagói tv-ek, vagy a mi újságunkat web oldalait. Aki pedig hallani is szeretné az elhangzott igehirdetéseket, az interneten máris meghallgathatja azokat és hamarosan hangszalagon is meg lehet rendelni azokat a gyülekezet címén.

Az itt látható fényképekhez talán nem is szükséges címet adnom, legtöbbje annyira egyértelmű. Am azok számára, akik még talán soha nem jártak gyülekezeteinkben, röviden megnevezem a képeket, balról és fölülről haladva.

Az első 3 képen összevont ifjúsági, gyermek és énekkar énekel, a fiatalokat *Gerster Kornél*, az énekkart *Máté Bálint* vezette. A chicagói fúvósnégyes tagjai: *Szabó József, Feri, István és Máté Bálint*. A chicagói imaház baloldalán 3 lelkipásztor: *Lukács János, Torma János és Kulcsár Sándor*, valamint *iff. Szenohradzki János* énekelnek, jobbra *Kish Etelka* olvas egy 1943-as chicagói bulletinból.

Vasárnap délután diakónusavatás is volt, akkor készült a következő két kép. Az avatandó *Szabó István* testvér válaszol a kérdésekre, melyeket *Kulcsár Sándor, Herjeczki Géza, Novák József, Vadász János és Lukács János* lelkipásztorok tettek fel, majd ugyanebben a sorrendben imádkoztak Szabó testvér fölött. A Debrecenben is szolgált testvérekkel kibővített detroiti kórust *Fűr Béla* vezeti. Vasárnap délelőtt a szószéken: *Lőrincz István* korábbi és *Lukács János* mostani chicagói, valamint *Novák József* lelkipásztor.

Az utolsó kép a *Missziós és Jótékonyági Bizottság* gyűlésén készült, a résztvevők egyik feléről. (sz)

Lukács János helyi lp. így köszöntötte az ünneplő gyülekezetet: "Megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntjük Szövetségünk vezető tisztségviselőit és lelkipásztorait:

Ernest Kish – a Szövetség tiszteletbeli elnöke, és felesége **Ethel, Dresher Lajos** – a Szövetség pénztárosa, **Kulcsár Sándor** – az AMBSZ elnöke, **Kulcsár Sándorné, Anna** – a Nőszövetség elnöke, **Dr. Herjeczki Géza** – az AMBSZ alelnöke és a MABAVISZ elnöke, **Szabó István** – főtitkár, **Novák József** – Lelkipásztori Szövetség elnöke, **Vadász János** - a Férfi Szövetség elnöke, **Gerstner Kornél** – az Ifjúsági Szövetség elnöke, **Kulcsár Zsolt** – az Ifi Szövetség alelnöke.

Sok szeretettel köszöntjük az Évközi Gyűlésen résztvevő gyülekezeti küldötteket és az ünnepre érkezett vendégeket.

Köszöntjük szeretettel a detroiti vendégeinket, akik a legnagyobb létszámban jöttek el osztozni a chicagóiak örömeiben, és köszöntjük a new-yorki, alhambrai, detroiti, indianai és chicagói fiatalokat." (Chicagói bulletinból)

SZABÓ ERIKA bizonyosság- tétele

Én ide születtem. Ebben a magyar gyülekezetben nőttem fel. Hálás vagyok Istennek a sok szép emlékéért, amire néhány év alatt máris szert tehettem.

Nagyszerű barátokat is kaptam itt. Isten áldásának tartom, hogy hívó családban élek, de annak tartom azt is, hogy a családom magyar is. Két évvel ezelőtt fogadtam el az Úr Jézust személyes Megváltómnak. Újjászülettem és beme-
rítkeztem. Áldott legyen az Ő neve ezért. Azért kaptuk ezt a gyülekezetet és a lelkipásztorunkat, mert Istennek terve van velünk. Ő velünk volt az elmúlt 20 évben. Láthatjuk, hogy hűségesen szeret bennünket. Ahogy az Ige mondja: *Meg vagyok győződve, hogy semmi sem szakít el minket az Ő szeretetétől.* (Rm 8:38-39)

Azért vagyunk itt, hogy az evangéliumot hirdessük. Ha szeretjük őt, akkor ezt tesszük.

Éljünk szeretetben, legyen közöttünk békesség a következő hús évben is! Ezzel az igeverssel köszöntöm a gyülekezetet: *Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr, békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.* (Jer 29:11)

Ha majd Isten ad nekem is egy kis családot, én is szeretném tovább vinni a magyar missziót.

Amikor erre az imaházra emlékezem és elgondolkodom, hogy mit jelent nekem, akkor a szüleim jutnak eszembe. Ahogy a szüleim neveltek engem: szeretettel, odafigyeléssel és kitartással, úgy bánt ez a gyülekezet is velem.

KULCSÁR DÁNIEL bizonyosság- tétele

Nem voltam itt, amikor ez a gyülekezet kezdődött, de én sokat nőttem, mióta itt vagyok. Itt ismertem meg Jézust, mint saját megváltómat, és itt hívott az Úr, hogy teljes idejű szolgálatba menjek. Itt van lehetőségem arra, hogy szolgáljak, és szeretettel elfogadnak és segítenek a testvérek.

Én is pont húsz éves vagyok. És én még fiatalnak érzem magam. Ez a gyülekezet is fiatal. Egy igever, ami sokat jelent nekem, az az 1 Timóteus 4:12. Így

szól: *“Senki a te ifjúságodat meg ne vesse, hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a léleekben, a hitben, a tisztaságban.”* Ez a vers ennek az imaháznak is szól. Mi bár még egy fiatal gyülekezet vagyunk, de lehetnénk példakép a többi gyülekezetnek. És az is kell legyünk. Milyen öröm lenne, ha amikor a vendégek haza mennek, azt beszélnék, hogy milyen jó példa ez a Chicago-i imaház a beszédben, viselkedésben, szeretetében és így tovább. Isten újra megengedte, hogy itt Chicago-ban legyen egy imaház. Most úgy kell cselekednünk, hogy örömet szerezzünk Istennek!

LUKÁCS ANITA bizonyosság- tétele

Nagyon sok szeretettel köszöntök mindenkit! Én is nagyon örülök, hogy ezen a napon ilyen nagy és csodálatos eseményt ünnepelhetünk, Isten kegyelméből. Igaz, hogy én sem voltam itt kezdettől fogva, sőt még csak most lesz negyven éve, hogy kijöttünk ide, mégis ez a kijövetel teljesen meghatározta az életemet. Hiszen ebben a gyülekezetben dönthettem Krisztus mellett, és itt is merítkezhettem be.

Most hogy így visszaneztek olyan csodálatos azt látni, hogy Isten tudja, hogy mit miért tesz. Meg vagyok győződve, hogy az is Isten terveiben volt hogy mi ide kijöjjünk. Igaz, hogy akkor még nem értettem miért és nagyon nehéz volt, de most már talán összerakódott a kép, és látom, hogy mi volt Isten akarata az én életemben ez által. És most, teljes szívemből hálát adok azért, hogy jelenleg ennek a gyülekezetnek a tagja lehetek.

Végül, szeretném a gyülekezetet buzdítani a Zsidókhoz írt levél tizenkettedik részének, első három versével.

“Annakokáért mi is, kiket a bizonyosságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézzvén a hitnek fedelmére és bevégzőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztest szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült. Gondoljátok meg azért, hogy ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne csüggedjetelek lelkeitekben elalélván.” (Zsidók 12:1-3)

Ez a három vers nagyon sokat mond nekem személyesen is és úgy gondolom a gyülekezetnek is. Hiszen ahogy már a tegnapi is hallhattuk, kitartással kell

futnunk az előttünk levő végső cél felé. Sokszor én azon veszem észre magam, hogy célt téveszték, és nem Isten van az első helyen az életemben, de akárhányszor felnézek Jézusra és a keresztre, teljesen megszegyenülök. Hiszen, hogy lehetek én olyan önközpontú, hogy fontosabb legyen a saját érdekem, mint Isten, és az Ő dolgai, mikor olyan nagy árat fizetett értem. Ezért szeretném teljesen alárendelni magam Neki, hogy fő törekvésem az legyen, hogy az Ő tetszését megnyerjem és kedves legyek Neki.

Kívánom, hogy a gyülekezet is tudjon kitartással futni az egyetlen cél felé, minden akadályt félre téve!

Erre a hétvégére mindenki azért jött, hogy a gyülekezetünk 20-dik évfordulóját ünnepelje. Én most úgy állok itt, mint aki két évfordulót ünnepelek. A gyülekezetünk huszadik évfordulóját és az én saját megtérésem 10-dik évfordulóját. Ezelőtt 10 évvel tértem meg és merítkeztem be.

Akkor édesapám, Kulcsár Sándor volt az ifjúság vezetője. Az ifjúság inkább fiatal házasokból állt, minthogy fiatalokból. 1997-ben édesapám rendezett egy külön ifjúsági alkalmat azoknak a fiataloknak, akik még nem adták át életüket Jézus Krisztusnak.

KULCSÁR TIHAMÉR bizonyosság- tétele

Én is egyike voltam ezeknek a fiataloknak. Mivel hívó gyermekként nőttem fel, tudtam, hogy meg kell térjek, de mindig arra vártam, hogy mint Pál apostolnak, nekem is valami nagy dolog kell történjen az életembe ahhoz, hogy meg-térjek. Mindig arra vártam, hogy mikor szól majd Isten, és hogyan lesz az a „nagy” alkalom, amikor végre én is meg-
érttem azt, hogy meg kell változtassam életem. Azon a szombat estén értettem meg először életembe, hogy csak el kell higgyem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért is és elfogadjam Őt, mint személyes megváltómat. Ennyi kell ahhoz, hogy én is Jézusé lehessen.

Akkor este elindult bennem egy folyamat, és mikor megtudtam, hogy mások már megtették ezt a döntést, még jobban rám nehezedett az, hogy én miért nem tudom ezt megtenni. Eltelt két nap, mire elhatott az én szívem és értelmem, hogy én is el kell fogadjam az Úr Jézust, mint személyes megváltómat. Ekkor éreztem meg, hogy milyen sötétségben és tévutakon jártam. Letérdeltem Isten előtt és szégyenkezve kértem, hogy bocsássa